

EEN STUDENT.., EEN VLINDERVANGER..., OF TOCH IETS ANDERS

Toneelstuk in drie bedrijven

door

E. TORRENGA

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN STUDENT.., EEN VLINDERVANGER..., OF TOCH IETS ANDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **E. TORRENGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Ezinga - eigenaar van een loonbedrijf

Ellen - zijn vrouw

Geert - hun zoon

Fien - hun oudste dochter

Cisca - hun jongste dochter. Een speelse, niet op haar mondje gevallen, jonge spring in het veld

Carin - vriendin van Geert

René Mennes - een student, een vlindervanger, of toch iets anders? Hij praat wat traag

Joop Dijkstra - een oude buurman. Joop heeft een stijf been en heeft een handstok. Hij kan liegen alsof het gedrukt staat

EERSTE BEDRIJF

Het is een mooie zomermiddag. Als het gordijn open gaat zijn Ellen en Fien op het toneel. Fien zit in een tijdschrift te lezen en Ellen is de was aan het opvouwen.

Fien: Hé, wat is het warm vandaag.

Ellen: Ja, het is erg broeierig. Volgens mij krijgen we straks onweer.

Fien: Dat geloof ik niet. Er is nog niets aan de lucht te zien.

Ellen: Deze sokken van je vader hoef ik niet meer op te vouwen. Ze zijn totaal versleten. Moet je nu eens zien, ze zitten vol gaten. Als ik ze zo in de kast leg: trekt je vader ze ook zo weer aan hij wordt met de dag onverschilliger.

Fien: Ja, pa is wel erg slordig wat zijn kleren betreft. Is dat altijd al zo geweest?

Ellen: Nee. Dat wordt de laatste tijd steeds erger. Ik heb er eerst genoeg van, het is mij te warm. *(ze veegt het zweet van haar voorhoofd en ruimt het wasgoed op)*

Fien: Ik ga even kijken of pa en Geert er al weer aan komen. Ik durf te wedden dat Geert zijn been gebroken heeft. *(gaat staan en loopt naar het raam)* Ik vind het heel vervelend voor hem. Is Carin al gewaarschuwd?

Ellen: Ja. Buurman Dijkstra zou even bij haar huis langs gaan, om te vertellen wat er gebeurd is.

Fien: Als hij het maar niet erger maakt als het is. We weten hoe Dijkstra is, hij kan van een mug een olifant maken.

Ellen: Dat valt wel een beetje mee. Dit soort dingen gebeurt nou altijd, als het druk begint te worden. Ik zou niet weten hoe wij het koren op tijd gedorst krijgen, nu Geert uit de running is.

Fien: Dat weet ik ook niet. Dan moet pa maar proberen om een losse arbeider te krijgen.

Ellen: Daar hoef je niet op te rekenen.. Dat soort mensen ligt niet voor het opscheppen. Helemaal niet in deze drukke tijd. Maar als het niet anders kan, moet jij maar meehelpen.

Fien: Ik? Maar ik heb nog nooit op zo'n combine gezeten! Dan kun je beter Cisca vragen. Die is bij tijd en wijle net een jongen.

Ellen: Zij helpt sowieso wel mee. Bovendien er is ook ander werk genoeg.

Fien: Ik weet het nog niet hoor, ik ben doodsbenuwd op zo'n machine! Laat Carin maar voor Geert invallen, die heeft op het ogenblik toch geen werk en die heeft wel vaker op een combine gezeten. Ik zal nog

eens even kijken of pa en Geert er al weer aankomen. (*loopt naar het raam*) Mam, we krijgen bezoek! Dijkstra komt er aan. (*Fien rechts af*)

Ellen: Dijkstra kan het straatje hier ook wel warm houden.

Joop: (*rechts op*) Goedemiddag Ellen, daar ben ik weer. Ik kon het thuis niet meer uithouden. Zijn ze nog niet terug? Weet je al hoe het afgelopen is?

Ellen: Nee, Dijkstra ze zijn nog niet terug. Ik ben eigenlijk ook wel nieuwsgierig. Ben je al bij Carin haar huis langs geweest?

Joop: Ja, ik ben er geweest en ik heb het aan haar moeder gezegd. Carin was niet thuis, maar ze zouden het haar zeggen. Hoe is het eigenlijk gekomen?

Ellen: Het was bijna etenstijd en Geert wou dat laatste stukje! nog even afmaken. Hij is te dicht bij de sloot gekomen en is er toen met de machine in gevallen. Wij hebben hem daar zo vaak voor gewaarschuwd. Maar hij is soms zo eigenwijs.

Joop: Ja. Wat dat betreft heeft Geert soms een blok beton voor zijn hoofd.

Ellen: Op het laatste moment is Geert nog van de combine afgesprongen. Hij kwam heel ongelukkig terecht. Zijn been kwam dubbel en stond er scheef aan. Ik ben bang dat zijn been gebroken is. (*gaat staan en kijkt even naar buiten*)

Joop: Dan zullen ze hem nu wel in het cement pakken.

Ellen: Hoe bedoeld u dat?

Joop: Ik ben vroeger, als kwajongen, eens met mijn fiets tegen een auto aangereden. Ik had mijn been toen op verschillende plaatsen gebroken. Kijk, ik mag hier blind worden, als het niet waar is, maar ik lieg er niet om. (*dit is een vast gezegde van Joop en elke keer als hij zegt "dat hij hier blind worden mag", legt hij zijn hand op zijn borst*) De botten vlogen overal heen. Maar de dokter heeft mijn been weer opgelapt. Hij heeft mij er Portland cement omheen gesmeerd Zes weken heb ik daar mee gelopen, toen was mijn been weer heel.

Ellen: Dijkstra, dat was geen cement. Dat heb ik u al vaker gezegd, het was gips. Bovendien doet een dokter dat niet meer. Tegenwoordig ga je naar het ziekenhuis.

Joop: Maar het was bikkelhard.

Ellen: Maar het was wel gips!

Joop: Nee, Portland cement. Hij heeft het er later weer met een bijl afgehakt.

Ellen: (*schudt wat met haar hoofd, zucht*) Dat was vroeger, buurman! En vroeger hadden ze lange armen en grote oren. In deze tijd gaat dat heel anders.

Joop: Ja. Dokters zijn tegenwoordig gauw klaar. Ais ze het niet meer aan

kunnen sturen ze de mensen maar naar de stad. Zo kan ik ook wel dokter zijn. Ik heb vroeger eens last van mijn ogen gehad. Ik er mee naar de dokter. Die keek met een verrekijker in mijn oog en zei dat er wat vuiligheid aan de achterkant zat.

Ellen: Hoe kunnen ze het zien hè?

Joop: Ik mag hier blind worden (*hand op de borst*) als het niet waar is. Je kunt het geloven of niet, maar ik lieg er niet om. Hij pakte mijn oog er uit en spoelde hem onder de waterkraan schoon.

Ellen: Nou, nou! En dat moet ik geloven?

Joop: Ja. Toch is het waar. En die dokter heeft mijn oog er zo weer ingestopt en.... klaar was kees.

Ellen: Hoe bestaat het, hè? (*gniffelt wat*) Ja, vroeger konden ze er wat van.

Joop: En het is een aangetrouwde neef van mijn zuster eens overkomen, dat eh....

Ellen: (*voor het raam*) Ze komen er weer aan. Ik ben benieuwd hoe het afgelopen is met Geert. Hij zit achterin de auto, hij stapt nu uit. Volgens mij heeft hij zijn been in het gips, hij loopt tenminste op krukken.

Joop: Dan is zijn been waarschijnlijk gebroken. Dat weet ik nog van mijzelf, toen ik vroeger mijn been gebroken had. De botten vlogen alle kanten op. Ik heb er vijf maanden mee in het gewapend beton gezeten.

Ellen: Vijf maanden zei u toch?

Joop: Vijf maanden ja... en bloeden dat het deed! Ik mag hier blind worden (*hand op de borst*) als het niet waar is en liegen doe ik er niet om, maar ze konden wel bloedworst van al dat bloed maken, zoveel was ik kwijt geraakt

Ellen: (*lacht*) Het wordt mij nu gek genoeg buurman. Dat is ook jaren geleden zeker. Wij kennen uw verhalen zo langzamerhand wel. Vroeger hadden de oudjes ook meer verstand.

Joop: Maar de mensen hadden vroeger veel meer bloed als nu. Of je dat nu wilt geloven of niet, toch is dat zo. En ze jammerden ook niet zo gauw. (*tegen Ellen*) Maar ik zou je nog van mijn vrouw haar aangetrouwde achterneef vertellen, hé? Nu, dat was een kerel als een boom, maar ineens man...

Ellen: Daar komen ze aan! (*Jan, Fien en Geert op. Geert loopt op krukken*)

Ellen: En... hoe is het afgelopen?

Jan: Hij is gebroken. Daar is hij een paar maanden zoet mee, zei de dokter.

Ellen: Heb je er veel pijn aan, Geert?

Geert: (*ze gaan allemaal zitten*) Nou gaat het wel weer. Maar dat

rechtzetten heeft mij verschrikkelijk veel pijn gedaan. Het was een gecompliceerde breuk zei de dokter. Ze moesten mij met twee man vasthouden, zoveel pijn hebben ze mij gedaan.

Ellen: Ik zal even een voetenbankje onder je been doen. *(doet dat)* Zo nu kun je je been daar op leggen.

Fien: Heb je er nu nog veel pijn aan? *(gaat bij hem staan en strijkt door zijn haar)*

Geert: Och, het is nu wel uit te houden.

Joop: Dan heb ik er vroeger meer pijn aan gehad.

Geert: Hebt u uw been dan ook al eens gebroken?

Joop: Ja. Maar veel erger. Ik ben eens met mijn fiets tegen een auto aangereden. Een knal jongen! Mijn been lag in gruzelementen. Ik mag hier blind worden, *(hand weer op de borst)* als het niet waar is en ik lieg er niet om, maar de botten vlogen alle kanten op en het bloed spoot met een straal de sloot in.

Jan: En liegen doet hij er niet om! *(de anderen lachen)*

Joop: Ja. Lach er maar om. Mijn vrouw was achter het huis bonen aan het plukken en die kwam rennend op het geluid af. "Wat knapte hier toch zo" vroeg ze. Kijk, dat is mijn been geweest, hè! De dokter heeft het spul weer bij elkaar gezocht en er nog een ijzeren pen bij ingestopt. Beton er om heen en daar moest ik acht maanden mee lopen.

Fien: Acht maanden! En die ijzeren pen dan buurman?

Joop: Die zit er nog in. Maar dat kun je natuurlijk niet zien.

Fien: Ik zou maar oppassen Dijkstra dat hij niet begint te roesten.

Joop: Wat zeg je, wat gaat er roesten?

Fien: Die pen in uw been. Stel je voor dat die begint te roesten.

Geert: *(tegen Ellen)* Ik hoop niet, dat ik zo lieg, als ik zeventig ben. Weet Truus al wat er is gebeurd?

Joop: Ja. Ik ben even bij haar huis langs geweest. Ze was niet thuis. Ze zouden haar direct bellen.

Ellen: *(tegen Jan en Geert)* Jullie zullen wel trek hebben aan koffie denk ik. Moet je een kussen onder je been Geert?

Geert: Nee, dat is niet nodig. Ik ga straks toch even rusten.

Ellen: Fien haal jij de koffie even op. Dan zet ik de kopjes alvast klaar. *(Fien gaat staan en midden af)*

Jan: Het is maar goed dat ook ik mijn been niet gebroken heb. Wie zou het werk hier dan moeten doen? De boeren willen wel op tijd hun graan van het land af hebben. *(Fien op met de koffie en begint in te schenken)*

Ellen: Dat komt ook wel weer in orde.

Jan: Met vier weken moeten alle strovruchten van de wortel af zijn. Hoe moeten we dat voor elkaar krijgen?

Fien: Ik heb al tegen mam gezegd, dat u moet proberen tijdelijk een invalkracht te krijgen.

Jan: Zo, heb jij dat al tegen je moeder gezegd. Je moet niet denken dat invalkrachten er voor het opscheppen liggen. *(tegen Geert)* Hoe krijg je het voor elkaar om in de drukste tijd van het jaar je been te breken.

Fien: Ik hoor mam nog zeggen, er hangt onweer in de lucht.

Ellen: Nu ben je niet redelijk Jan. Geert heeft het toch zeker niet expres gedaan?

Jan: Dat moest er ook nog, bijkomen! Maar waarom rijd hij tussen Kerst en Nieuwjaar niet met die machine in de sloot, dan hebben wij er alle tijd voor.

Ellen: Omdat we om die tijd van het jaar niet meer met een combine op het land zijn. Nu moet je niet zo stom, praten.

Joop: Toen ik mijn been gebroken had, was het net oudejaarsdag.

Geert: Hoor ik dat goed? U zei toch oudejaarsdag? Uw vrouw was dus midden in de winter in de tuin bonen aan het plukken.

Joop: Mijn vrouw?

Geert: Ja, dat vertelde u daarnet. Zij hoorde uw been knappen, terwijl ze aan het bonen plukken was.

Fien: U kunt het mooi vertellen buurman. *(gaat staan en midden af)*

Joop: Zei ik dat? O ja... ja... zij was aan het bonen plukken. Ja, net als ik al zei; zij hoorde het knappen. Hij was dan ook in alle gruzelementen. Ik mag hier blind worden, *(weer hand op de borst)* als het niet waar is en ik lieg er niet om, maar de botten die vlogen....

Jan: Zo ver weg, dat ze bij de dokter in de tuin terecht kwamen.

Joop: Nee, zo ver kwamen ze niet. Maar ik heb mijn been toch tien maanden in het gewapend beton gehad. Ik heb vroeger een vriend gehad, hè.... een boom van een vent, die kreeg ineens midden overdag....

Cisca: *(komt links op in nette kleren, schooltas bij haar, die onverschillig in een hoek gesmeten wordt. Ze is een jonge meid die al haar vrije uren op het bedrijf rondloopt in een tuinbroek. Het is een echt bijdehandje)* Wat hoorde ik in het dorp, heeft Geert een ongeluk gehad?

Ellen: Ja, hij heeft de combine in de sloot geparkeerd en daar heeft hij zijn been bij gebroken.

Cisca: De combine in de sloot geparkeerd? Wou meneer weer stoer doen? Moest je weer indruk maken, broertje? Hoe lang moet je met je been in het gips lopen?

Geert: Volgens buurman tien maanden met zijn been in het gewapend beton en zijn botten liggen bij de dokter in de tuin.

Cisca: *(verbaasd)* Hè!?

Geert: Niet van mij hoor! Ze lagen er nog van Dijkstra. Die heeft vroeger ook een been gebroken.

Cisca: O! (*begrijpt het nu*) Ja, hij heeft het natuurlijk veel erger gehad. Dat wil ik direct wel geloven.

Joop: Ja. Dat zal ik jou eens vertellen.

Ellen: Nee. Doe dat nou niet. Cisca kan niet over dat soort praatjes. En vooral niet als er bloed bij komt kijken.

Joop: O, nee?... Ben jij zo'n half gebakken mietje?

Cisca: Ik weet niet of u het al gezien heeft, maar ik zag een vreemde vent om het huis scharrelen. Hij is helemaal bepakt en bezakt. Weten jullie wie dat is en wat hij hier te zoeken heeft?

Jan: Nee. Daar weet ik niets van. (*tegen Ellen*) Of weet jij daar iets meer van.

Ellen: Ik heb geen mens gezien en ik weet ook nergens van.

Jan: (*tegen Cisca*) Heb je hem dan niet gevraagd of hij hier iets verloren heeft?

Cisca: Nee. Dat wou ik wel doen en ik ben ook wel gaan kijken. Ik vond het nogal verdacht. Hij was opeens weg. Wat voor vent het is, weet ik niet, maar alleen al de kleren die hij aan heeft. Het is een vreemde vogel.

Joop: Ik zou maar uitkijken, als ik jullie was. Er is de laatste tijd nogal eens ingebroken in de buurt. Afgelopen nacht nog in dorpshuis "Het Centrum". Er schijnen hier een paar van die stufkickers rond te hangen en men denkt dat die daar ingebroken hebben.

Jan: Dan moeten wij onze ogen en oren maar goed de kost geven. Straks zijn wij misschien aan de beurt.

Cisca: Hoe gaat het nu verder met het werk, pa?

Jan: (*narrig*) Hoe het verder gaat? Ik zou het op dit moment niet weten. Als jij er maar om denkt, dat jij voorzichtig bent en gezond blijft, want ander weet ik helemaal niet meer hoe het moet. Nu kun jij ons tenminste nog een beetje meehelpen.

Ellen: Volgens mij krijgen wij zwaar weer!

Joop: (*gaat staan*) Dan moet ik zorgen dat ik thuis kom. (*gaat zitten*) O ja, ik zou jullie nog vertellen van dat geval van die zwager van mijn zuster.."

Jan: Dat kunt u ons later wel vertellen, meneer Dijkstra! Daar hebben we nu geen tijd voor.

Joop: Laat ik dat maar doen. Als je mij nog nodig hebt, met het werk bedoel ik Jan, ik kan ook wel een beetje meehelpen.

Cisca: Veldmuizen vangen op het land zeker, buurman. U bent zo vlug als dikke stroop in een dunne trechter.

Ellen: Niet plagen Cisca, het is goed bedoeld.

Jan: *(goedig)* Nee, heel goed aangeboden. U hebt al moeite met het lopen, laat staan meewerken. Daar bent u te oud voor.

Joop: Nou ja, je moet het maar bekijken. Eerst goedendag. En beterschap, hoor.

Geert: Insgelijks, Dijkstra. *(ze zeggen Dijkstra allemaal goedendag en die gaat rechts af)*

Ellen: Je mag van hem zeggen wat je wilt, maar er zit een goed hart in.

Geert: *(gaat staan)* Kom, ik ga eerst even een poosje op bed.

Ellen: Wil je geen koffie meer Geert?

Geert: Nee, ik heb geen trek meer, mam. Ik heb wat last van mijn been. Die begint weer pijn te doen.

Ellen: Het is te begrijpen jongen. Als Carin er is, sturen wij haar wel naar je toe.

Geert: Dat is goed. Zo gauw ze thuis is, komt ze vast hierheen. *(Geert loopt naar de deur, midden)*

Jan: Eh... Geert... Ik was wel wat bits tegen je, omdat... eh... het nu zo tegen zit met het werk, maar .. eh... ach wat praat ik... Maak nu maar dat je op je bed komt!

Ellen: *(gaat staan, klopt Jan even op de schouder)* Ouwe brompot! Ben je in de auto weer tegen hem uitgevaren. *(dan links af)*

Jan: Waar hebben ze de machine neergezet, Cisca?

Cisca: Onder de kapschuur, pa.

Jan: Ik hoop niet dat er te veel aan kapot is.

Cisca: Er liep daar net een monteur om heen.

Jan: *(zucht)* Ik ga daar straks eerst even kijken Ik zie mij er een gat mee in het hoofd hoe het nu verder moet.

Cisca: *(lachend)* Dan vraagt u Dijkstra toch? Die heeft zichzelf aangeboden.

Jan: Even serieus, Cisca. Ik heb nu wel wat anders aan mijn hoofd. Wij kwamen eigenlijk al één man te kort en nu Geert uit de running, komen we er al twee te kort.

Cisca: *(op dit moment komt Carin door de rechter deur op)* Daar komt uw hulp net aan pa. Nu Geert uitgeschakeld is, kan Carin zijn werk mooi overnemen.

Carin: Ik hoorde dat Geert een ongeluk heeft gehad. Waar is hij en hoe erg is het?

Jan: Het valt wel een beetje mee. Hij heeft alleen zijn been gebroken. Ga straks maar even naar hem toe. Hij is net even op bed gaan liggen.

Cisca: Komt voor jou mooi uit Carin! Jij hebt op dit moment toch geen werk. Nu kun jij ons mooi meehelpen met combineren.

Carin: Misschien doe ik dat wel. *(tegen Jan)* Komt u nu één man tekort?

Jan: Ja, ik weet niet hoe we nu door het werk heen moeten komen, dat

is mij nog een raadsel.

Carin: (*monter*) Dat kan wel eens meevallen.

Jan: O, kan dat wel eens meevallen? Nou laat eens horen dan!

Carin: Nou, net als Cisca zegt. Als ik u nu eens meehelp?

Cisca: Ik heb het u al gezegd. Carin staat te springen om in te vallen.

Jan: Ik kan Carin toch niet op zo'n combine zetten.

Cisca: Waarom niet? Ze heeft er toch vaker op gezeten bij haar thuis.
En anders kan ze toch wel op een tractor rijden.

Carin: Dat dacht ik ook, Tractor rijden doe ik wel vaker. En stro in pakken maken moet toch ook gebeuren?

Jan: Ja, wat niet kan... het wordt er in elk geval een stuk gemakkelijker van. Maar ik heb eigenlijk meer behoefte aan een flinke kerel.

Cisca: Dan help ik toch ook mee? Ik durf wel op een combine te rijden.
Dat maakt mij niet uit.

Carin: Nu moet je spuit elf eens horen! Eén keer heel hard blazen en ze waait over de schuur heen. Ze is nog maar zeventien jaar en doet net of ze de hele wereld wel veroveren kan!

Jan: (*in gedachten*) Laten we het toch maar eens met Carin proberen.
Dan zal ik mijn programma wel een beetje bijstellen. Bovendien Cisca, jij gaat overdag nog naar school en kunt alleen maar na schooltijd meehelpen. (*gaat staan*) Maar ja... toch kom ik nog altijd één man tekort. Behoeft aan één kerel! (*gaat rechts af*)

Cisca: Daar hebben wel meer mensen last van. Carin en Fien ook.

Fien: (*midden op*) Waar hebben wij last van Cisca?

Cisca: Een kerel.

Carin: Ik heb mijn Geert al en die ga ik nu eens flink verwennen. (*midden af*)

Fien: Nou je hebt het gehoord. Carin heeft Geert en als ik behoefte krijg aan een vent, zal ik wel met een bel door het dorp gaan. (*bel gaat, Fien gaat staan*) Wie kan daar nu zijn?

Cisca: Moet je gaan kijken.

Fien: (*staan*) Dat doe ik ook wel, want jij doet het toch niet. (*rechts af*)

Cisca: Zo, nu heb ik de ruimte. (*legt haar voeten op tafel en gaat zo zitten dat ze met haar rug naar de rechterdeur zit. Pakt een krant en begint te lezen*)

Fien: (*rechts op met René die tropenkleren aan heeft. Een broek die net over zijn knieën valt. Hij heeft een hoed op en een donkere bril op*)
Kom er maar even in, dan zal ik eens even kijken of ik mijn vader vinden kan. Wilt u een kopje koffie?

René: Dat sla ik niet af.

Fien: Ik ga even koffie zetten. (*ze neemt de koffiepote mee en gaat*

midden af. René kijkt Fien bewonderend na, hij kijkt rond en ziet dan Cisca zitten. Hij gaat vlak achter haar staan en zegt hard)

René: Goedendag. *(Cisca gooit van schrik haar benen van tafel en springt omhoog)*

Cisca: Is me dat schrikken! U bent die vent, die hier al een hele tijd om het huis heen scharrelde. Wie bent u en wat hebt u hier te zoeken? *(bekijkt René top tot teen)*

René: Ik zei .. goedendag.

Cisca: Ik wil wedden dat ik dat ook wel zeggen kan.

René: Dan ben je niet stom!

Cisca: Stom? Ik was op school altijd één van de eersten.

René: Zat je zeker op de eerste bank?

Cisca: Jij bent ook niet van gisteren!

René: Nee, ik heb al een paar dagen langer meegelopen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto